

Hans Majestæt Kongens Tale til 22de ordentlige Storting ved dets Næbning.

Gode Herrer og Norske Mænd!

"Jeg lover og sværger at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Konstitution og Love, saa sandt hjælpe mig Gud og Hans hellige Ord."

Med denne ved Grundloven paabudne høitidelige Bekræftelse af Min allerede aflagte Ed være Min første Kongelige Hilsen til Eder forenet. De Forpligtelser, som Mit høie Kald paalægger Mig, ere ikke blot i Lov skrevne, de ere ogsaa indskrevne i Mit eget Hjerter. Ligesaa Min tidligste Ungdom rodfæstedes den Kjærlighed til Norges Land og Folk, som Jeg har faaet i Arv fra de folkekjære Forgjængere af Carl Johans Æt, under hvis gode og oplyste Styrelse Norge har gennemlevet en saa lykkelig Tid, en Tid ligesom af fornyet Ungdom, hvis kraftige og mandige Udvikling aabner lyse Udsigter for en ærefuld Fremtid.

Men naar Jeg desuagtet med Bemod nu udtaler denne Hilsen til det Norske Folks kaarede Repræsentanter, da er der Ingen iblandt Eder, som ikke baade forstaar og deler denne Min Følelse. Min forevige, høit elskede Broder gif bort i en for tidlig Alder, menneffeligt at dømm. Dog under Herrens Beslutninger maa vi Alle med Urefrygt høie os og søge vor Trøst ved at bevare i taknemmeligt Minde alt det Gode, Kong Carl udførte og tilsigtede, al den Kjærlighed til os, der udstrømmede fra hans rige og varme Hjerter.

Ligesom Han, saaledes vil ogsaa Jeg sætte Min Lid til det ægte Fædrelandsfind hos Landets udkaarede Mænd, der alene kan betrygge en frugtbringende Samvirken mellem Statsmagterne. Det er og bliver Mit høieste Ønske, at en saadan uforstyrret Samvirken altid maa finde Sted, og det er Min faste Fortrøstning, at Afgørelse for gjensidige Rettigheder og Sagttagelse af Lovligen bestemte Pligter ville sikre Opnaaelsen af dette Maal.

Den Forening mellem den skandinaviske Halvøes to Broderfolk, som nu i henved sexti Aar har bestaaet, vil styrkes og befæstes, eftersom ethvert af Rigerne gaar fremad i aandelig og materiel Udvikling. Dens Velsignelser ville under Erkjendelsen af den ethvert af Rigerne i Foreningsakten sikrede Selvstændighed forøges, altestersom flere Forbindelser tilveiebringes mellem Landene, og fortrolligere Forhold knyttes mellem Folkene.

Alle fremmede Monarker og Statschefer have givet Mig Forsikringer, ikke blot om deres Deltagelse i Sorgen over vort store Tab, men ogsaa om deres venstabelige Sindelag mod Mig og de forenede Riger.

At bibeholde og udvikle disse lykkelige Forhold til fremmede Magter vil altid være Gjenstand for Mine ivrigste Bestræbelser. Ved Enighed indad, ved Sindighed og Fasthed udad tør vi trostigen haabe, at disse Bestræbelser skulle lykkes.

Den nyligen afsluttede skandinaviske Kunst- og Industriudstilling i Kjøbenhavn har givet et nyt Bevis paa det hjertelige Forhold, som raader mellem os og vort stambeslagtede Naborige Danmark.

Nødvendigheden af at overgaa til Guld-Myntfod har foranlediget Mig til, under Forbehold af Nationalrepræsentationernes Samtykke, at afslutte en Convention med Kongen af Danmark om fælles Myntsystem for de 3 nordiske Riger. Forslag om denne Sag vil blive Stortinget forelagt.

Forrige Aars Høst har vistnok i en stor Del af Landet ikke svaret til Forhaabningerne, men i det Hele taget har en uforstyrret og heldig Fremgang af vore Næringsveie virket til Forøgelse af Folkets Velstand, og Landets økonomiske Kræfter vare sikkerlig aldrig saa store som nu.

Under saadanne Forhold have vi forøget Opfordring til at virke for Betryggelse af vor Selvstændighed og for Befordring af Fremskridt saavel i materiel som aandelig Retning.

Der vil blive fremsat Forslag om Bevilgning til de vigtigste af de Befæstningsarbejder, som i den senere Tid har været Gjenstand for Styrelsens Overveielser. Deres afgjørende Betydning for Landets Forsvar er umiskjendelig og for hvert Aar, som gaar, bliver det mere ansvarfuldt at lade dem henstaa.

Jeg vil foreslaa for Eder en Forkortelse fra 6 til 4 Aar af den beregnede Arbejdstid for den Jernbane mellem det Søndensjeldske og Nordensjeldske Norge, hvortil forrige Storting bevilgede Midler.

Der er opstaaet Spørgsmaal om Concession til et Interessentskab for Jernbaneanlæg gennem Smaalenene, betydningfuldt saavel for den vedkommende Landsdel som for fremtidig Forbindelse med Sverige og Udlandet. Førend Jeg herom fatter Beslutning, vil Jeg foreslaa for Stortinget at bevilge Midler til Anlæggets Udførelse for Statens Regning.

For et Folks Fremtid er en god Almueskole et af de vigtigste Anliggender, og de ved samme ansatte Læreres Lønninger bør ikke staa i et altfor stort Misforhold til deres Gjærnings Betydning. Jeg foreslaar derfor en Forandring i den nu gjældende Lov om Almueskolevæsenet paa Landet.

Om en i længere Tid imødeset Reform, Ophævelse af Gjældsængsel, vil Forslag blive fremsat for Stortinget.

Idet Jeg herved erklærer Stortingets Forhandlinger aabnede, nedbeder Jeg Himmels Betsignelse over Eders Arbejder, og forbliver Eder, gode Herrer og Korske Mænd, med al Kongelig Yndest og Raade velbevaagen.

Givet paa Christiania Slot den 3die Februar 1873.

D. Car.

N. Hierulf.

J. Mall.